

paa 112,153 Kr. som Tilskud til Fiskeriet, ydede man i 1896 251,799 Kr., med andre Ord, i Løbet af 8 Aar var der en Stigning i Tilskuddet til Fiskeriet paa 139,646 Kr. eller langt over dobbelt saa meget, som man havde ydet 8 Aar tidligere. I Preussen — ikke Tyskland — er Forholdet det, at Staten i 1888 ydede 226,000 Rm. til Støtte for Fiskeriet, i 1898 ydede den 365,000 Rm., med andre Ord, i 10 Aar en Stigning af 139,000 Rm. Man vil altsaa se, at Statsmagten i disse to Lande, jeg har nævnt, ganske sikkert har et langt mere aabent Blik, end man har hos os, for, at Staten har en Forpligtelse til at støtte Fiskeriet, og at den staar sig ved at gøre det. Disse Penge, som man anvender paa denne Maade, ville jo komme igen til Samfundet med gode Renter.

Men saaledes ere Forholdene ikke herhjemme. Vi ere ikke og have ikke været rigtig med paa dette Omraade. Vi have, saa vidt jeg har kunnet se i den Tid, jeg har været i Rigsdagen, alt for lidt beskæftiget os med disse Forhold. Vi have ved forskellige Lejligheder behandlet Fiskerilove her, men det, disse Love gaa ud paa, er jo væsentligst Indskrænkninger i Fiskernes Ret til at fiske, det er hovedsagelig en Standsning af vore Fiskeres Bevægelighed i saa Henseende. Der har ikke været Tale om nogen egentlig Støtte for Fiskerne ved Hjælp af de Love, som have været os forelagte paa denne Maade. Nu vil jeg naturligvis ikke bestride, at vore Fiskere kunne have nogen Skyld. Vor Fiskerbefolkning er et overordentlig konservativt Folkefærd, der meget nødig har villet gaa med til noget nyt. Men Grunden dertil er — og det tror jeg, man fra alle Sider maa erkende — Mangel paa Oplysning, Mangel paa Lejlighed til at komme andre Steder hen for at undersøge, hvorledes Fiskeriet drives der. Man har det Særsyn, at paa en Egn af Landet fordømme Fiskerne fuldstændig de Redskaber, som Fiskere, der blot bo nogle faa Mil borte, anse for langt de bedste, med andre Ord, man er inden for faa Miles Afstand ikke kendt med, hvorledes Fiskeriet drives andre Steder. Jeg tror derfor, at der kunde være Anledning til at forsøge paa at faa vort Fiskeri reformeret ved at indrette Rejser for Fiskerne paa samme Maade, som vi nu have Rejser for Husmændene. Jeg tror, at det vilde have en ikke ganske ringe Betydning, om vi kunde lade Fiskerne fra forskellige Egne af Landet komme hen i andre Egne af Landet og se, hvorledes man fisker der, og høre af de paagældende

Fiskere selv, hvorledes Fiskeriet der gaar for sig. Jeg mener, at vi meget vel hvert Aar kunne afse en Sum af Statskassen i saa Henseende. Husmandsrejserne koste f. Eks. 68,000 Kr. hvert Aar. Det er jo ikke meget, det er langt fra, at jeg skulde mene det. Men naar der afses dette Beløb paa Husmændene, kunde der ogsaa afses noget til Fiskerne. Naar vi ofre saa meget paa de industridrivende og paa Handelen — vi have jo for faa Dage siden for at fremme vor Handel sendt et Skib helt ud til Østasien, og vi have sendt Handelsmænd med, for at de kunne sætte sig ind i Forholdene paa de paagældende Steder — finder jeg det ret naturligt, at vi ogsaa ofre noget paa, at vore Fiskere kunne komme rundt og se paa dette Erhvervsforhold andre Steder. Jeg tror, at en Sum Penge vilde være overordentlig godt anvendt dertil, og jeg beder den højtærede Minister tage dette under Overvejelse og forsøge, om han ikke kunde faa Finansudvalget — hvilket jeg i øvrigt ogsaa vil lægge paa Sinde at overveje dette — til at tage Sagen op, maaske allerede i Aar. Om det end blev en forholdsvis mindre Sum, der ydedes dertil, skulde jeg endda være tilfreds. Jeg tror, som sagt, at det er Mangel paa Oplysning om Forholdene paa andre Steder, der gør, at mange af vore Fiskere endnu fiske efter de samme Metoder, som deres Olde- og Tipoldeforeldre brugte.

Maa jeg med det samme sige, at hvis den højtærede Minister og Finansudvalget skulde tage denne Henstilling til Følge, vilde det vistnok ikke være heldigt at lade det Mellemlid, som man paa mange Omraader har mellem Fiskerne og Regeringen, ordne disse Rejser. Jeg sigter herved til Dansk Fiskeriforening. Denne Forening er nemlig og har i den sidste halve Snes Aar været i meget stærk Tilbagegang, væsentligst paa Grund af hele dens reaktionsnære Organisationsform. Mænd, som ikke ville gøres fuldstændig umyndige over deres Penge, unklade at indmelde sig i en saadan Forening. Organisationsformen er den, at der kan optages Medlemmer, som betale mindst 10 Kr. om Aaret i Kontingent, Fiskere, som betale mindst 2 Kr. om Aaret, og endvidere Fiskeriforeninger, som betale 25 Kr. om Aaret. Men selv de Medlemmer, som betale 10 Kr. om Aaret, have ikke Stemmeret ved Generalforsamlingerne. De faa Lov til at være med til hvert 3dje Aar at vælge noget, der kaldes Bestyrelsesraadet, og dette, der, saa vidt jeg husker, bestaar af 30 Medlem-